

Kiasma

32 · 2006 vol. 9

A man with dark hair, wearing a bright yellow shirt, is shown from the chest up, looking directly at the camera. He is holding a large, rectangular blue board in front of him. On the board, a smaller image of the same man is visible, standing on a rocky, grassy hillside under a clear blue sky. The man in the smaller image is wearing a green and white striped shirt and blue jeans. The background of the entire image is a clear blue sky with some light clouds.

**Kokoelmat kertovat museosta
Taikuri ja jonglööri
URB kiertueella**

Axel Antas:
Low lying cloud formation captured, 2005
(yksityiskohta)

Kokoelmat ovat museolle tärkeitä. Museo on sen kokoelmat. Jokaisen museon profiili, se miltä museo näyttää ja tuntuu, muodostuu siitä, millaiset kokoelmat sillä on. Kokoelmista osa on hankittu ja osa saatu lahjoituksina, kuten Kiasman saamat Kalervo Palsan teokset. Kokoelmat laajenevat koko ajan. Museon kokoelmat ovat kuin orgaaninen kasvi, joka kasvaa ja kasvaa entisen päälle sitä täydentäen.

Nykytaiteen hankkija ei saa pelätä riskejä

Nykytaiteen hankinta on hyvin erilaista kuin vanhan taiteen hankinta. Nykytaiteessa ei ole vanhoja mestareita. Nykytaide ei ole sijoittajan paratiisi, sillä kukaan ei tiedä, mitä tulevaisuus tuo mukanaan. Jos yrittää pitää yllä täysin riskitöntä linjaa, menee varmasti metsään. Tavoitteena on löytää teoksia, joissa on voimaa ja energiaa niin että ne säilyttävät elinvoimansa ja että ne voidaan laittaa esille vielä 50 vuoden kuluttua. Sitä ei kukaan voi ennustaa, mutta jos asiaa alkaa liikaa miettiä, niin ei varmasti onnistu. Se on sisään kirjoitettu paradoksi.

Toinen ominaispiirre on, että nykytaidetta on niin paljon. Nykytaide on yhtä laaja, muuttuva ja arvaamaton kuin elämä. Myös keinot ja välineet, joilla nykytaidetta tehdään ja joilla sitä esitetään, ovat lähes rajattomat ja muuttuvat koko ajan. Tekniset kysymykset ovat oma lukunsa. Jos teos on tehty tietyllä tekniikalla ja se esitetään tietyllä tekniikalla, miten voimme tulevaisuudessa

tietää, että se voidaan edelleen esittää. Ne ovat isoja kysymyksiä, joita kukaan ei ole pystynyt täysin ratkaisemaan.

Nykytaiteen hankinta vaatii todella laajan asiantuntemuksen. Teos voi olla vain paperi kassakaapissa, lupa esillepanoon. On käsitteellisiä teoksia, jotka toteutettaessa eivät enää ole käsitteellisiä. Ostetaan oikeus ja ohjeet installoinnista, ei teosta.

Myös taiteen rajat muuttuvat. Mikä on taidetta ja mikä on kuvataidetta. Konkreettinen esimerkki tästä on, että jokin aika sitten ostimme kokoelmiin useampia **Eino Ruutsalon** elokuvia. Niitä ei aikoinaan hankittu, koska ne eivät kuuluneet kuvataiteen piiriin vaan olivat elokuvataidetta. Nyt ne ovat kuvataidetta ja siirtyneet Ateneumin kokoelmiin. Taiteen käsittekin on muuttunut. On prosessitaidetta, maataidetta jne. Raja populaaritaitteeseen on jatkuvasti muutoksessa.

KOKOELMAT KERTOVAT AJASTA

Kun kokoelmia tarkastelee vuosikymmenittäin, ne kertovat siitä vuosikymmenestä jolloin teokset on hankittu. Toisaalta ne kertovat taiteesta, jota silloin on ollut. Kokoelmat kertovat myös valitsijoista ja siitä mitä he ovat pitäneet tärkeänä. Se onkin kokoelmien hankinnassa vaikeinta. Kukaan ei näe kaikkea, mitä ympärillä tapahtuu. Siksi on onnekasta, että kokoelmia voi täydentää myöhemmin.

Kiasman kokoelmia esitetään teemallisissa kokoelmanäyttelyissä. Nykyaikaisen museon kokoelmat alkavat 60-luvulta, joten niiden aikajana on alle 50 vuotta. Se on historiallisten katsausten tekemiseen lyhyt aika. Lisäksi ihmiset tuntevat huonosti juuri nykytaidetta. Teoksista ei synny tuttua tarinaa. Siksi on luontevaa helpottaa katsomista ja koota näyttelyt jonkin teeman alle. Toisaalta nykytaiteen maailma on laaja. Teemoittelu on aiheellista ja se on toiminut hyvin. Jos ei teemaa olisi, olisi vain hyviä töitä. Niistä saa aikaan hyvän näyttelyn, mutta se olisi katsojalle liian hajanainen.

Kokoelmanäyttelyiden kautta kokoelmia myös päivitetään. Tehdessäni *Popcornia ja politiikkaa* -näyttelyä, huomasin, että kokoelmissamme ei ollut juurikaan 60–70 -luvun poptaidetta. Näyttelyä varten hankittiinkin useita poptaiteen teoksia.

KANSAINVÄLISTÄ RISKIBISNESTÄ

Kiasmassa toimii hankintalautakunta, johon kuuluu taiteilijajäsen, hänen varajäsenensä, kokoelmaintendentti, kokoelma-amanuenssi ja museonjohtaja. Hankintalautakunnat ovat museoissa melko yleisiä. En usko, että kukaan haluaa olla vastuussa yksin. Se ei olisi järkevää, sillä yhden ihmisen näkökulma ei ole kovin laaja. 60–70 -luvulla oli poliittisia jaostoja, mutta poliittiset perusteet taiteen hankinnassa ovat huonoja. Tarvitaan vankkaa ammattitaitoa ja näkemystä. Kiasman hankintalautakunnan kokoukset ovat pitkiä ja keskustelevia, teoksiin tutustutaan ennen kokouksia. Vuosittain tehdään lisäksi retkiä Helsingin ulkopuolelle.

Kansainvälisen taiteen hankinta on ongelmallisinta. Ensinnäkin se on niin kallista, että hankintamäärärahat eivät siihen riitä, varsinkaan, jos kyseessä on vähänkään nimeä saaneen taiteilijan teos. Yleensä tiedot kulkeutuvat paremmin jo hieman nimeä saaneista taiteilijoista. Kun täytyy ostaa kentälle pyrkiviä taiteilijoita, joihin varat riittävät, edellyttää se kansainvälisen kentän tarkkaa seuraamista. Niin on tehtävä näyttely- ja muun toiminnan vuoksi joka tapauksessa. Riski on kuitenkin suurempi. Biennaalit ovat hyvä näyteikkuna kansainväliseen taiteeseen ja toisaalta kansainvälisen taiteen tuntemus auttaa arvioimaan suomalaista taidetta.

ARS-näyttelyt ja muut kansainväliset näyttelymme ovat hyviä paikkoja hankkia teoksia. Näin on tehty jo vuoden 1961 ensimmäisestä ARS-näyttelystä lähtien. Uudempana piirteenä ovat teokset, joissa olemme mukana tuottajana. Tällainen tilanne saattaa olla esimerkiksi video- tai prosessitaiteen kohdalla. Hyvä esimerkki on ARS 06:ssa esillä oleva *Helsingin Valituskuoro*, jossa olimme osatuottaja ja josta on kokoelmiimme hankittu yksi kappale. Tällaiset teokset voi Kiasma todella tuntea omikseen. ARS 06:n kansainvälisistä teoksista on

sovittu hankittavaksi ainakin yhdysvaltalaisen **Petah Coynen** teos, taiteilijapari **Walter Martinin** ja **Paloma Muñosen** lumilasipalloteoksia sekä **Sergio Vegan** videoteos *Genesis papukaijosten mukaan*.

Rahanpuute antaa vääristyneen kuvan kokoelmista. Kansainvälistä taidetta pitäisi voida hankkia hieman pienemmillä riskeillä. Siinä suhteessa voi olla tyytyväinen, että suomalainen taide on valtavan korkeatasoista. Mutta se täytyy saada viitekehukseksi kansainvälisen taiteen rinnalle. Pohjoismaista taidetta on Kiasman kokoelmissa paljon, ja viime aikoina olemme hankkineet teoksia idästä, Venäjältä ja Baltian maista. Lähi-alueet eivät kuitenkaan voi olla ainoita kansainvälisen taiteen lähteitä kokoelmissa. Taiteilijat eivät todellakaan elä rajojen sisällä.

□ Tuula Karjalainen
Kiasman johtaja

-The signs of subjectivity are like diarrhea: unavoidable.

Sergio Vega: *Genesis papukaijosten mukaan*, 2002–2005 (video)

Taidetta täytyy hoitaa

”Aivan ensimmäisenä täytyy sanoa, että kokoelmien hoitaminen on tiimityötä” sanoo Kiasman kokoelma-intendentti Marja Sakari ja jatkaa ”on toimittava yhteistyössä ennen kaikkea konservaattoreiden ja näyttelymestareiden kanssa”.

Marja Sakari selvittää, miten konkreettista kokoelmien hoitaminen voi olla. Käytännössä huolehditaan siitä, että teokset ovat sellaisessa kunnossa, että ne voidaan asettaa esille näyttelyihin. Aina kun tehdään kokoelmanäyttelyä hoidetaan samalla myös kokoelmia. Usein esimerkiksi paperitöitä kehystetään ja installaatiokokonaisuuksissa korjataan jotain osaa.

Esillepano poikkeaa paljon vanhemman taiteen kokoelmien esillepanosta juuri siksi, että nykytaide on erityislaatuista ja rakentuu monenlaisista osista. Esimerkiksi **Markus Copperin** suuressa ’valasteoksessa’ on muiden osien lisäksi sähköinen koneisto, jonka täytyy toimia. Monimutkainen tekniikka asettaa suuret vaatimukset teosten esillepanolle. On kuin laittaisi jonkin tehtaan koneen päälle, kaiken on toimittava. Tämä vaatii erikoisosaamista.

TEOKSET MATKUSTAVAT

Kiasman kokoelmissa on noin 9000 teosta. Osa on ikään kuin lepotilassa,

varastoituna, mutta periaatteessa ne on pidettävä edustuskunnossa, tietynlaisessa valmiudessa. Esimerkiksi nyt juuri on Norjan Vestfossenissa suuri näyttely Kiasman kokoelmista.

”Näyttelyn vieminen ulkomaille on valtava prosessi. Teos täytyy ensin saada varastosta tänne Kiasmaan pakattavaksi, ja kun on kysymys isoista teoksista niin nehan eivät noin vain kulje. Jo pelkkä kuljetus on melkoinen tempu”, pohdiskelee Sakari. Lisäksi teoksia on ’tallettuna’ Suomen ulkomaan lähetystöjen residensseihin, edustus- ja toimistotiloihin, koska on ”erityisen tärkeää että meidän hieno nykytaiteemme on esillä myös ulkomailla. Nekin ovat osa kokoelmiamme ja niitäkin teoksia pitää aika-ajoin huoltaa”, painottaa Marja Sakari.

RAJANKÄYNTI ATENEUMIN JA KIASMAN KOKOELMISSA

Nykytaiteen raja on muuttuva ja jotta se ei aiheuttaisi ongelmia, perustuu Kiasman kokoelmien ajoitus vyöhykeajatteluun. Se tekee mahdolliseksi siir-

tää Ateneumin taidemuseoon ne teokset, jotka kuuluvat pikemminkin modernismiin ja siksi Ateneumiin.

Viimeksi Ateneumin ja Kiasman kokoelmien rajapintaa tarkistettiin viime keväänä. Silloin ne taiteilijat, jotka ovat aloittaneet taiteellisen toimintansa ennen vuotta 1960, siirrettiin Ateneumiin. Tällaista rajankäyntiä on ehkä syytä pohtia noin kymmenen vuoden välein. Tämä on merkittävää kokoelmien hoidon kannalta, teosten esillepanoonhan tämä ei vaikuta. Esimerkiksi äskettäin Ateneumin kokoelmiin siirretyt **Kain Tapperin** teokset tulevat syksyllä esille Kiasmassa.

Päivi Oja

Kokoelmanäyttely avaa Kiasman syksyn Maisema eletään aistien

Kiasman *Maisema*-kokoelmanäyttely pureutuu nykytaiteen tapaan tarkastella ympäröivää maisemaa. Kun ajattelemme maisemaa, miellämme sen yleensä itsemme eteen asetettuna näkymänä.

Kuitenkin oleellinen osa maiseman kokeamista liittyy myös muihin aisteihin: kuulemme lintujen laulun, aistimme tuulen viireen ihollamme, tunnemme lämmön tai kylmyyden. Emme ainoastaan katso maisemaa, vaan elämme sen.

Syyskuun 23. avautuva kahdeksas kokoelmanäyttely tarkastelee maiseman käsitettä nykytaiteessa sekä taiteen historian valossa että laajemmin kulttuurisesti rakentuvana mielen maisemana. Maisema on edelleen läsnä monissa nykytaiteen teoksissa, valokuvissa, videoissa, instal-

laatioissa, maataiteessa ja ympäristötaiteessa.

Maisema on tapa nähdä, jäsentää ja arvottaa sekä omaa itseä että sitä yhteisöä, jossa elää. Maiseman näkeminen ja sen esittäminen saa myös poliittisia merkityksiä. Maiseman esittämisen kautta voi tuoda esiin havaintoon ja katsomiseen liittyviä kysymyksiä. Toisaalta katsoja voidaan houkutella ajattelemaan kuvan rajauksen ulkopuolelle jääneitä maisemia – tai olosuhteita – kuten ankeita elinoloja tai luonnon saastumista.

Ilkka Halso: Kitkajoki, 2004 (yksityiskohta)

Oliver Whitehead: Puistonpenkki, 2004

PETRI VIRANEN / KKA

Kokoelmat bitteinä ja pikseleinä

Museoihmiset tapaa tuon tuostakin julistamasta, että kokoelmat kuuluvat kaikille. Ne ovat meidän jokaisen – sinun, minun ja tuon naapurinkin – yhteistä kulttuuriperintöä. Kuitenkin esimerkiksi Kiasman rajalliset kuutiometrit eivät riitä esittelemään kokoelmista kerralla kuin kapean siivun. Ratkaisuksi on museoille rakennettu digitaalisia laajennuksia. Kokoelmiin voi tutustua myös bitteinä ja pikseleinä: netin välityksellä.

Tästä esimerkkinä on Valtion taidemuseon tuottama *Monta kertaa kaupunkiin* -sivusto (www.montakertaakaupunkiin.fi). Tosin sivusto myöntyi jo heti alussa tosiseikkaan, että aidon taideteoksen kohtaaminen museossa on tyystin eri asia kuin sen sähköisen kopion tarkastelu tietokoneelta. Siksi sivusto leikittelee aivan toisenlaisilla kokoelmaripustuksilla.

Se sekoittaa yhteen useamman suomalaisen taidemuseon kokoelmat. Kiasmalta poimittiin tuhatkunta taideteosta, ja pottiin lisättiin lähes kolme tuhatta muiden museoiden hallinnoimaa teoskuvaa. Niin, ja kytkäisiksi tarjottiin myös muuta kulttuurihistoriaa 1800-luvun puolivälistä nykyhetkeen: karttoja, dokumenttivalokuvia, tekstejä ja vielä valikoima suomalaista kaunokirjallisuutta. Aineksista syntyi suomalaisen taidemuseomaailman suurin digitointi ja sisältötuotantoprojekti.

Suomen kaupungistuminen on tapahtunut erilaisina aaltoina. Ensin kaupungeissa juhliittiin teollistumisen riemuvoittoa, sitten eurooppalaisuutta, kunnes sodat ja jälleenrakennuksen optimismi määrittelivät kaupungit uusiksi. Mannermainen city-kulttuurikin rantautui suomalaiseen elämänmuotoon, joka on matkalla nykyhetkeen saanut lisää sävyjä esimerkiksi monikulttuurisuudesta. Näissä kaupungistumisen aalloissa on kaupunkien kulissien lisäksi muuttunut myös kaupunkilaisten arki. Myös taide on omin tavoin seurannut näitä muutoksia – tai kieltänyt ne.

Monta kertaa kaupunkiin -sivusto tarkastelee suomalaista kaupunkilaiselämää pääosin kuvataiteen kautta. Mutta koko ajan sivusto täydentyy uusilla kaupunkikuvilla ja tulkinnoilla. Pikku hiljaa sivusto voi muuttua taiteilijoiden ja taidehistorioitsijoiden tarinoista ja museoiden kokoelmista kaikkien yhteiseksi tuotokseksi. Sen mahdollistaa osio, jota kautta koululaiset voivat täydentää sivuston massiivista tietokantaa itse tekemillään kaupunkikuvilla. Siten sivusto paitsi tutkii ja vertailee eri aikojen ja kokoelmien teoksia, myös pohtii laajemmin sitä, mitä kaupunki ja kuvataide meille merkitsee tai on merkinnyt.

□ Riikka Haapalainen

avulla

Kuva maisemasta tai näkymästä voi tuntua nostalgiselta kurkistukselta johonkin jo menneeseen.

Käsitteellisesti suuntautuneet taiteilijat toimivat kuin tiedemiehet keräten ja havainnoiden maisemaan liittyviä osia. Nämä osat asetetaan usein esille sellaisenaan niin, että katsoja voi itse muodostaa mielessään kokonaisuuden, johon osat viittaavat. Maisema voidaan kokea vain yhdistämällä tieto ja näkeminen.

□ Marja Sakari

Sarja lukuelämyksiä nykytaiteesta

Vuosittain täydentyvä kokoelmaluetteloiden sarja on jatkuvasti kasvava tietopankki sekä nykytaiteesta että Kiasman kokoelmista. Kirjasarja avaa uusia ja mielenkiintoisia näkökulmia museon lähes 9000 teoksen taidekokoelmaan. Syyskuussa avautuvan kokoelmanäyttelyn yhteydessä julkaistaan sarjan viides osa, joka käsittelee maisemaa.

Jokainen kokoelmanäyttelyluettelo peilaa omaa aikaansa. Kirjoittajien erityisosaaminen on laajentanut myös kokoelmista tehtävää tutkimusmateriaalia. Kirjoitukset tukevat ja syventävät kokoelmanäyttelyille valittuja teemoja, jotka on haluttu nostaa esiin nykytaiteesta käytävissä keskusteluissa. Näyttelyluettelo on myös viesti siitä, mihin Kiasman kokoelmapoliittisilla tavoitteilla pyritään.

Luettelot syventävät tietoutta ja antavat uusia elämyksiä taideteosten äärellä. Kuvat toimivat katsojille muistin virkittäjinä. Kirjojen runsaan kuvituksen avulla näyttelytilassa koettu elämys voi jatkua myöhemmin. Julkaisut on tehty kaksikielisiksi, jolloin ne palvelevat samalla Kiasman käyntikortteina ulkomaille.

KOKOELMAT KANSISSA

Kalervo Palsa, Toinen tuleminen kuva- ja esseeteos avaa uusia näkökulmia **Kalervo Palsan** myyttiseen taiteilijakuvaan. Kirja tuo valikoiman taiteilijan tuotannosta tähän aikaan ja avaa väärinymmärretyn taiteilijaneron julkisivua kohti monivivahteisempaa kuvaa taiteilijasta, läheisiään ja elinympäristöään herkästi havainnoivana persoonana.

Yöjuna kuljettaa lukijan surrealistisia reittejä halki Kiasman kokoelmien. Artikkelit sekä upeat kuvat esittelevät

surrealismin perintöä nykytaiteessa. Kirjan taideteoksille yhteistä ovat vierauden ja outouden ilmentyvät, katseen suuntautuminen ihmismielen ja olemisen tuntemattomille alueille, öiseen tietoisuuteen.

Rakastaa, ei rakasta... valottaa monipuolisesti nykytaiteen laukaisemien tunteiden syitä ja johdattaa lukijan emotionaalille matkalle. Kirjasta löytyvät näyttelyssäkin esillä olleet Kiasman kokoelmien rakastetuimmat ja vihatuimmat teokset. Artikkelit osoittavat, miksi nykytaiteen teokset liikuttavat sydäntä ja mieltä.

Arjen murtumia -kokoelmaluettelo osoittaa, että nykytaide ottaa kantaa. Kirjassa tarkastellaan sellaisia viattomilta tuntuvia käsitteitä kuten arkielämä tai tavalliset ihmiset. Kirjoitukset kertovat arjesta ja samalla muuttavat niitä käsityksiä, joita meillä siitä on.

Maisema-kokoelmanäyttelyn yhteydessä julkaistavassa kirjassa maiseman käsitettä lähestytään monista eri näkökulmista. Maisemaan liittyvät konventionaaliset käsitykset, tilallisuus, katsomiskokemus, ympäristö ja luonto sekä maalaustaiteen historia ovat artikkelien aiheina.

□ Eija Aarnio

Kiasma-kalenteri

NÄYTTELYT

VIELÄ EHTII

ARS 06 – Toden tuntu

27.8. saakka

Taide etsii erilaisia tapoja ymmärtää todellisuutta. ARS 06 keskittyy taiteen rooliin osana ihmisyyttä.

ARS 06 -näyttelyyn osallistuu 40 taiteilijaa tai taiteilijaryhmää lähes 20 maasta. Osallistuvilta taiteilijoilta nähdään näyttelyssä useampia teoksia tai laaja teoskokonaisuus. Mukana on myös neljä suomalaistaiteilijaa. Näyttelyn teokset tarjoavat koskettavia kokemuksia, pieniä ihmeitä.

Villa Nova Takaikkunassa

Collaboration – kuvataideakatemiaisten työpajan satoa Huone X:ssä

Sukujuhlat 20.8. klo 12–16 kokoaa kaikenikäiset ja -kokoiset suvut, heimot ja seurueet Kiasmaan.

Maisema

Teoksia Kiasman kokoelmista

23.9.2006 – syksy 2007

2. ja 3. kerros

”Maisema kuvataiteen lajityyppinä on historiallisesti muotoutunut katsomisen, esittämisen ja luonnon arvostamisen konventio. Tästä syystä myös nykytaiteen maisemaesityksiä on syytä tarkastella osana maisemataiteen ja luonnonkauneuden traditiota, johon nykytaiteen teokset nähdäkseni ottavat myös kantaa. Paitsi että ne jatkavat ne myös etäännyvät ja purkavat sitä,” kirjoittaa tutkija Hanna Johansson artikkelissaan, joka ilmestyy näyttelykirjassa. Näyttely valottaa kokoelmateosten avulla nykytaiteen näkökulmaa maisemaan.

Studio K 23.9.2006 – 7.1.2007

Kain Tapper

Kuvanveistäjä, professori Kain Tapperin tuotannossa äärimmillen viedyt, lähes maagiset muodot ja konkreettiset aihevalinnat hämmensivät katsojia ja nostattivat väittelyitä omana aikanaan, 1960-luvulla. Studio K:n näyttelyssä tulee esille jo klassikkoaseman saaneiden veistosten rinnalle tunnelmaltaan voimakkaita piirustuksia.

TULOSSA

Ars Fennica

14.10.2006 – 28.1.2007

4. ja Viides kerros

ARS Fennica 2007 -ehdokkaat esittäytyvät Ars Fennica -näyttelyssä, nyt ensimmäistä kertaa Kiasmassa. Ehdokkaat ovat valokuvataiteilija Elina Brotherus (s. 1972), kuvanveistäjä Markus Kähre (s. 1969), taidemaalari Elina Merenmies (s. 1967) ja taidemaalari Anna Tuori (s. 1976).

Henna ja Pertti Niemistön Kuvataidesäätiö Ars Fennica perustettiin vuonna 1990 edistämään kuvataiteita, avaamaan suomalaiselle kuvataiteelle uusia kansainvälisiä yhteyksiä ja innostamaan taiteilijoita heidän luovassa työssään. Ars Fennica -palkinto myönnetään vuosittain yhdelle kuvataiteilijalle tunnustuksena korkeatasoisesta ja persoonallisesta taiteellisesta työstä. Palkintoehdokkaat nimeää palkintolautakunta, jonka kutsuma kansainvälinen taideasiantuntija valitsee voittajan. Myös yleisö pääsee kertomaan mielipiteensä näyttelyn yhteydessä järjestettävässä yleisöäänestyksessä.

Teuri Haarla: Muisti, multa, ruumis 2001-05-17, 2001 (yksityiskohta)

Ars Fennica 2007 -ehdokkaat Anna Tuori, Elina Brotherus, Markus Kähre

PUHEOHJELMIA

Taiteilijataapaamiset

Keskiviikkoisin klo 17.30 Seminaari-tila.

Vapaa pääsy.

Kiasman Ystävät ry:n järjestämä taiteilijataapaamisten sarja joka kuukauden ensimmäinen keskiviikko. **4.10., 1.11.**

Katseen filosofiaa: Taiteen luonto

Torstaisin klo 17 Seminaari-tila. Vapaa pääsy. Katseen filosofiaa -luentosarjan syksyn teemana on luonto ja sen kuvaamisen tavat taiteessa. Yhteistyössä Kriittisen korkeakoulun kanssa.

28.9. Näkökulmia länsimaisen taiteen luontosuhteeseen, taidehistorioitsija, FT Hanna Johansson

5.10. Metsien ja virtojen ylevä viesti – kiinalaisesta maisemamaalauksesta, taidehistorioitsija, FT Minna Törmä

12.10. Kiasman Maisema-näyttelyn takana olevat virtaukset, amanuenssi Eija Aarnio

19.10. Mitä muuta maisema on kuin katsomisen kohde, professori Yrjö Haila

2.11. Luonto, kuva ja etäisyys, kuvataiteilija Lauri Astala

30.11. Taiteeni luonnosta, taidegraafikko ja -maalari Inari Krohn

KIASMA-TEATTERI

Amorph!06 – cover up

13.–20.8.

Muu ry:n järjestämän performanssiteen tapahtuman ohjelman on koonnut performansiryhmä Oblivia. Ohjelma www.muu.fi/amorph

Bulgaria by DocPoint

1.–3.9.

DocPoint – Helsingin dokumenttielokuvafestivaali tuo valkokankaalle Suomessa harvoin esitettyä dokumenttielokuvaa. Balkanin historia ja ominaispiirteet ovat aiheina bulgarialaisten dokumentaristien töissä. Paikalla myös ohjaajavieraita. Helsingin juhlatviikkojen ohjelmistoa. www.docpoint.info.

Liput 6 e

Teatteri.nyt

13.–24.9.

Teatteri.nyt on kohtaamispaikka nykyesityksille ja -teatterille, sen tekijöille ja tuottajille sekä yleisölle. Tapahtumassa sekoittuvat nyky-, näyttämö-, tila-, käsite- ja esitystaide. Teatteri.nyt on esityksiä, demoja, taiteilijapuheenvuoroja ja keskusteluita. Kotimaisista tekijöistä esiintyvät mm. Tuija Kokkonen, Esa Kirkkopelto, Terike Haapola, Maija Hirvanen, Tomi Humalisto, Mikko Hynninen, Aune Kallinen ja Pilvi Porkola.

Herra Tossavainen

Ensi-ilta 20.9. klo 19 Teatteri.nyt-festivaalilla Herra Tossavainen on esitys suhteesta eläimiin, kuolemaan ja fiktion. Tietämisen ja kuvittelemisen raja on esityksen lähtökohta. Esityksessä tarkastellaan niitä liitoksia joita ihminen ympäristönsä, myös teknologian, kanssa muodostaa. Esitystä voi ajatella eräänlaisena simulaattorina, jossa voi hetken aikaa pohtia suhdetta ei-inhimilliseen. Ohjaus Tuija Kokkonen. Muut esitykset 23., 27., 29., 30.9., 4., 6.10. klo 19, 24.9. ja 1.10. klo 15
Liput 12/8 e

Ville Walo & Kalle Hakkarainen

Keskusteluja

Ensi-ilta 12.10.

Kommunikaatiota käsittelevä uuden sirkuksen esitys. Musiikki Kimmo Pohjonen ja Samuli Kosminen Kluster. Yhteistyössä Circo – Uuden Sirkuksen keskuksen kanssa osana Uuden sirkuksen festivaalia.

Muut esitykset

14., 18., 20., 26., 27., 28.10. klo 19, 24.10. klo 11, 15. ja 29.10. klo 15

Liput 12/8 e

Julia Cima: Visitations

1. ja 2.11. klo 19

Julia Cima (Ranska) vierailee sooloteoksessaan kymmenen koreografin teoksissa lähes sadan vuoden ajalta. Visitations tarttuu tanssiteen kulma-kiviin. Liikkeellä marraskuussa -festivaalin ohjelmistoa.

IETM – Mobile Home

9.–12.11.

Taiteilijoiden liikkuvuus EU:ssa on teemana Mobile.Home -konferenssissa. Tapahtuman taustavoimina on useita kansainvälisiä järjestöjä, kuten IETM (Informal European Theatre Meetings), Visiting Arts, Pearle, Goethe-Institut ja on-the-move. Ohjelmassa on workshoppeja, seminaareja ja kokouksia, jotka liittyvät konferenssin teemaan. Suomalainen teatteri, tanssi ja uusi sirkus esittäytyvät konferenssin yhteydessä järjestettävällä Finnish Case -festivaalilla. Kokeellisesta esitystaiteesta vastaa Kiasma-teatteri.

Avanto-festivaali

17.–19.11.

Avanto-mediataidefestivaali järjestetään seitsemättä kertaa ja se on vakiinnuttanut paikkansa Pohjoismaiden suurimpana vuosittaisena kokeellisen elokuvan ja musiikin tapahtumana. Kotimaisia ja kansainvälisiä vieraita. www.avantofestival.com

re ja Elina Merenmies.

Teatteri.nyt Esa Kirkkopelto: Ania

Bulgaria by DocPoint Herra Tossavainen ▼

PAJA

Tehdään yhdessä aikuisille ja lapsille
lauantaisin klo 10.30–13 sekä 14–16.30

- 23.9.** Kuvitteellinen herbaario – kuvakollaasi
- 30.9.** Lintu vai sammakko – perspektiivipaja
- 7.10.** Vaeltajat – valokuvatarina
- 14.10.** Tyyntä myrskyn edellä – hiilipiirros
- 21.10.** Suosikkipaikka – kollaasi
- 28.10.** Muuttuva metsä – maalaus
- 4.11.** Unikaupunki – unet, löydetty esineet, kierrätysmateriaalit
- 11.11.** Haaveiden kartta – kartat, kulkeminen
- 18.11.** Unelmaa etsimässä – kierrätysmateriaalit, kartat, kulkeminen
- 25.11.** Sattuneesta syystä – akryylimaalaukset
- 2.12.** Väärä maisema – lavastus
- 9.12.** Matkakuva – kuvankäsittely

Aamupäivän pajaan ennakoilmoittautuminen
ma-pe klo 9–12, p. (09) 1733 6509.
Alle 18-vuotiaille maksuton, aikuiset 6/4 e

Iltapäivän nonstop-pajaan ei tarvitse ilmoittautua etukäteen. Pajaopas noutaa ryhmän klo 14 infopisteen luota, mutta mukaan voi tulla sen jälkeenkin, jos pajassa on tilaa.
Alle 18-vuotiaille maksuton, aikuiset 6/4 e

Tuttu ryhmä aikuisille
Tuttu ryhmä on ystäville, työporukoille ja harrastusryhmille tarkoitettu työpaja, jossa tutustutaan nykytaiteeseen oman tekemisen kautta. Työpajan aikana käydään näyttelyssä ja työskennellään oppaan johdolla. Pajat järjestetään pääasiallisesti perjantaisin. Ryhmän koko: 10–15 henkilöä, kesto: 3 h, pajamaksu 13 e/hlö sisältää pääsylipun, materiaalit ja ohjauksen.
Tiedustelut/varaukset p. (09) 1733 6521

Matka maisemaan päiväkodit ja perusopetuksen 1.–6.-vuosiluokat
Pajassa tutustutaan Maisema-näyttelyyn ja pohditaan omaa suhdetta ympäröivään tilaan ja maisemaan. Miten eri tavoin taiteilijat käsittelevät maisemaa? Millaisia matkoja erilaisten maisemien ympärille muodostuu? Entä millaista olisi olla osa maisemaa?
Ilm. 18.9. klo 13 alkaen p. (09) 1733 6521

OPASTUKSET

Yleisöopastukset
Opastukset Maisema-kokoelmanäyttelyyn pe klo 18. Vapaa pääsy.
Opastukset vaihtuviin näyttelyihin ke klo 18 ja su klo 15. Museolipulla.
Ruotsinkielinen yleisöopastus joka kuukauden ensimmäinen sunnuntai klo 12. Museolipulla.

Tilattavat opastukset
Hyvä tapa tutustua Kiasman näyttelyihin on tilata tunnin pituinen opastus. Kiasman oppaat rakentavat näyttelykierrokset kunkin ryhmän toiveiden ja tarpeiden mukaisiksi.
Opastustilaukset ma-pe klo 9–12 p. (09) 1733 6509. Hinnat arkisin 55 e, sunnuntaisin 68 e. Opastuskielet ovat englantia, ruotsi, ranska, saksa, suomi, venäjä ja viro.

Koulu- ja päiväkotiryhmille
Opastustilaukset ma-pe klo 9–12 p. (09) 1733 6509. Opastuksia voi tilata kokoelmanäyttelyyn ja vaihtuviin näyttelyihin ja ne ovat arkisin koululais- ja päiväkotiryhmille maksuttomia. Jos koululuokkasi tarvitsee paikan vaikkapa eväiden syöntiin tai tehtävien jakoon, kerro siitä opasvaraajalle. Voit myös halutessasi pyytää opasta kertomaan nykytaiteesta jonkun tietyn teeman tai näkökulman mukaan.
www.kiasma.fi/kouluille

Omaoppaat
Kiasma tarjoaa museota aktiivisesti käyttäville kouluille ja päiväkodeille erikoispalvelua: omaopastointia. Koululle nimetään nimikko-opas, joka mm. esittelee näyttelyt opettajille ja osallistuu oppilaille annettavien tehtävien ideointiin. Opettajilta toivotaan aktiivista osallistumista. Lisätietoja omaopastoinnasta www.kiasma.fi/kouluille

PIRIE MYKKÄNEN / KKA

INFO

ARS 06 on avoinna 27.8. saakka
Ke-la 10–20.30, su ja ti 10–17, ma suljettu.
Liput 8/6,50 euroa, alle 18-vuotiaille vapaa pääsy.

23.9. alkaen Maisema-näyttelyn avautuessa
Kiasma on avoinna
ti 9–17, ke-su 10–20.30
Liput 6/4 e, alle 18-vuotiaille vapaa pääsy.
Perjantaisin klo 17–20 vapaa pääsy.

www.kiasma.fi
Liity maksuttomalle Kiasmail -postituslistalle, niin saat tietoa Kiasman ohjelmistosta omaan sähköpostiosoitteeseesi.

Kiasma
Mannerheiminaukio 2, 00100 Helsinki
Info (09) 1733 6501, info@kiasma.fi

Kiasma on liikkumisesteetön. Opaskoirat ovat tervetulleita. Lipunmyynnissä ja teatterissa on tele/induktiosilmukka.

Nykytaiteen museo Kiasma kuuluu Valtion taidemuseoon.

Kiasma-kauppa
avoinna ti 10–17, ke-su 11–19,
p. (09) 1733 6505.

Café Kiasma
avoinna ti 10–17, ke-su 10–20.30,
p. (09) 1733 6504.

Kiasman Ystävät ry
Lisätietoja ystävähdistyksen toiminnasta
p. (09) 1733 6595.

Muutokset mahdollisia.

Nurinkurin-paja, saippuat Eve ja Hanna

Kurkistuksia pajaan

Ihmiset käsittelevät asioita eri tavoin, toiset haluavat keskustella näkemästään, jotkut taas haluavat kommentoida näkemäänsä kuvin. Kiasman Paja tarjoaa erilaisia vaihtoehtoja lähestyä näyttelyä ja jättää oma jälki näyttely- tai pajatilaan.

Kiasman viidennen kerroksen Pajassa järjestetään työpajoja päiväkodeille, koululuokille sekä lapsille ja aikuisille yhdessä. Työpajat liittyvät aina esillä olevaan näyttelyyn ja sen teoksiin. Niissä pohditaan oman tekemisen kautta näyttelyiden herättämiä ajatuksia. Lisäksi joissain työpajoissa lapset suunnittelevat tehtävänantoja ja vetävät niitä itse. Työpajojen kaltaista toiminnallisuutta saattoi viime keväänä kokeilla näyttelytiloissa myös aistilaukun avulla.

Toiminnallisuudessa korostuu myös yhdessä tekeminen, omien ajatusten ilmaiseminen ja niiden jakaminen muiden kanssa. Tämä kaikki syventää kävijän suhdetta taiteeseen, taideteoksiin ja rohkaisee häntä antamaan niille omia merkityksiä.

KOULULAISPAJOJA

ARS 06 -näyttelyn aikana järjestettyihin Neljästi Kiasmassa -työpajoihin osallistui peruskoulun tois-, neljäs- ja kuudesluokkalaista. Ensimmäinen käynti oli opastettu kierros näyttelyyn. Loput kolme käyntiä olivat työskentelyä, jossa syvennyttiin näyttelyn eri teemoihin.

Yhdellä näistä käynneistä tarkasteltiin erityisesti teosta, johon liittyi ajatus muistamisesta. Pajassa puolestaan pohdittiin toisen muistamista ja lahjan antamista. Tehtävänä oli suunnitella valitsemalleen henkilölle lahjasaippua, jonka sisälle laitettiin yllätys.

LAPSET SUUNNITTELIJOINA

Sen lisäksi että lapset osallistuivat työpajoihin, he saivat myös suunnitella pajoja. *Nurinkurin*-perhetapahtumassa järjestettiin viisi lasten suunnittelemaa työpajaa. He aloittivat suunnittelun tutustumalla kuvien avulla näyttelyn teoksiin jo marraskuussa. Tämän jälkeen lapset vierailivat Kiasmassa seuraamassa näyttelyn ripustamista ja lopuksi katsomassa valmista näyttelyä. He valitsivat lähtökohdakseen itseään kiinnostavan teoksen ja suunnittelivat siihen liittyvän tehtävän.

Yhden työpajan lähtökohtana oli teos, jossa taiteilija on kuvannut videolle rikosten vetämistä meren pohjalla. Lapset kuvailivat teosta unen-omaiseksi, yksinäiseksi ja hiukan surulliseksi, mutta jännittäväksi, koska siinä oli niin hieno musiikki. He halusivat toteuttaa

työpajan, jossa vedellä täytettyyn akvaarioon rakennetaan pienoismaailma rautalangasta, ruo'ista ja muoviluvahasta. Lopuksi akvaario valaistiin asianmukaisesti. Pajaan osallistui sekä lapsia että aikuisia.

AISTIT LAUKUSSA

ARS 06 -näyttelyssä kokeiltiin ensimmäistä kertaa lapsiperheille ja erityisryhmille suunniteltua Aistilaukua. Pienen matkalaukun sai ottaa mukaan kierrokselle näyttelyyn. Aistilauku esitteli viisi teosta. Se sisälsi opasvihkon, jossa oli taustatietoa teoksista, pohdittavia asioita sekä pieniä tehtäviä. Aistilaukuun oli kerätty teosten tekemiseen käytettyjä materiaaleja, joita saattoi myös kosketella. Osa laukun teksteistä oli pistekirjoituksella, joten se sopi myös näkövammaisille.

□ Kalle Hamm

Taiturit osaavat kieltä ilman puhetta

Taikuri Ville Walolla ja jonglööri Kalle Hakkaraisella on kova kiire. He ovat lähdössä Ranskaan valmistelemaan uutta teostaan, nimeltään Keskusteluja. Helsinkiin kaksikko palaa syksyllä. Silloin Keskusteluja saa ensi-iltansa Kiasma-teatterissa.

Katoamispiste, 2004
Odotustila, 2003

Ville Walo ja **Kalle Hakkarainen** tekevät uutta sirkusta. Uusi sirkus on hyvin kaukana perinteisestä mielikuvasta, jossa klovnit ilveilevät, tanssijattaret virnistävät iloisesti ja taikuri sahaa laatikon sisällä olevan vähäpukeisen naisen kahtia. Uuden sirkuksen kaksikko ei sahaa vähäpukeisia naisia, ellei siihen ole jotain erityistä syytä. Heille taikuus ja jongleeraus ovat välineitä. Esitys on kokonaisuus, jossa yksikään osa ei ole irrallinen.

YHTEISTYÖN KAUTTA MAAILMANKIERTUEELLE

Walon ja Hakkaraisen sirkusryhmä syntyi miesten ensimmäisen yhteisen teoksen *Odotustilan* myötä. Se esitettiin Kiasma-teatterissa vuonna 2003. Yhdessä seuraavana vuonna valmistuneen *Katoamispisteen* kanssa se nosti kaksikon suoraan suomalaisen kokeellisen sirkuksen kärkeen. Ryhmä lähti esitysten kanssa kiertämään ympäri maailmaa.

Tie maailmankiertueelle ei kuitenkaan avautunut hetkessä. Kummallakin taiteilijalla on takanaan tiiviisti harrastuksen parissa vietetty nuoruus ja sirkuskoulujen estradit. Tarina on monille sirkusalan ammattilaiselle tuttu: pikkuhiljaa harrastus kehittyy ammatiksi. Kaksikolle yhteistä oli myös kiinnostus videoiden tekoon.

POIS PERINTEISISTÄ TEMPUISTA

Taikurin ammattia jo hyvän aikaa harjoittanut Kalle Hakkarainen jätti perinteisen taikuuden taakseen uuden yhteistyön myötä. Walon kanssa Kiasma-

teatteriin tehdyissä esityksissä hän sai yhdistää kaksi intohimoaan, taikuuden ja videon. Samalla taakse jäivät konservatiiviset taikuripiirit, joissa uusia juttuja ei juurikaan kokeilla.

Ville Walo kiittää urastaan vanhempiaan, jotka lahjoittivat hänelle yksipyöräisen kun hän oli pieni. ”Pääsin sirkuskoulun tiloihin treenaamaan ja huomasin, että olen aika hyvä siinä mitä teen.” Walo sai kuitenkin huomata pian, että hänen tapansa tehdä asioita ei sopinut sirkukselle. ”Minulta kysyttiin, että miksi minä en hymyile ikinä kun olen lavalla. Ihmettelin, että miksi minun pitäisi, onhan varmasti muitakin tapoja ilmaista itseään.”

SANOJA ILMAN PUHETTA

Syksyllä 2006 Kiasma-teatterissa ensi iltansa saava *Keskusteluja* tulee sisältämään tuttuja elementtejä: esinemanipulaatiota, jongleerausta, taikuutta ja videoita. Sisällön määrää kuitenkin esityksen uusi teema, kommunikaatio ja ihmisten tavat viestiä. ”Joku sanoi minulle, että teidän esityksissä ei ole koskaan puhetta. Päätin tehdä yhden tempun jossa on sanoja, mutta ei edelleenkään puhetta. Meille kommunikaatio on paljon muutakin kuin puhuttua. Eleet, painotukset ja ilmeet määrittävät paljon meidän kokemaamme”, Walo sanoo.

Videoiden ja projisoitujen lavastusten lisäksi miehet aikovat marssittaa lavalle keinotekoisia ihmisiä. ”Olen jo pitkään halunnut tuoda lavalle henkilöitä, joita siellä ei oikeasti ole. Nyt olen vihdoinkin onnistunut siinä”, sanoo Walo. Kaksikko

toivoo, että katsojat saisivat kokea jotain ennennäkemätöntä ja yllättävää. ”Ainakin itse olen yllättynyt ja hämmästyntynyt, kun olen katsonut videolta omia juttuja”, naurahtaa Hakkarainen.

TUTKIMUSMATKAILUA

Kuinka ihmeessä uutta sirkustaidetta oikein voi luokitella? Kaksikon esitykset yhdistelevät taikuutta, videotaidetta, esineteatteria, esinemanipulaatiota, tanssia ja performanssia. Viime aikoina Walo on innostunut myös nukketeatterista, tosin jongleerauksen säännöin. Walolle on tärkeää lähestyä eri taiteenaloja jongleerauksen kautta. ”Meidän esityksemme ovat tutkimusmatkoja, me tutkimme ja yhdistelemme erilaisia lähestymistapoja. Se on vienyt meidät aika kauas stereotyyppiä.”

Täysin uutena elementtinä tulevassa esityksessä on teosta varten sävelletty musiikki. Esityksessä nauhalta kuultavan musiikin takana on **Kimmo Pohjonen ja Samuli Kosminen Kluster**. Uuden sirkuksen taiteilijoiden mielestä olisi hienoa, että ihmiset tulisivat katsomaan esitystä eri syistä. ”Tätä voi tulla katsomaan vaikka sillä mentaliteetillä, että menee kuuntelemaan keikkaa tai katsomaan elokuvaa tai installaatiota. Tosin jos tulee vain viihtymään sirkukseen, voi olla että petetty”, Hakkarainen muotoilee. Oli luvassa sitten mitä tahansa, voi tekijöiden omasta innostuksesta päätellä sen verran, että yhteys katsojaan syntyy, puheen kanssa tai ilman.

□ Petro Poutanen
viestintäharjoittelija

Pianistin sormet

Pelisilmä

Sävelkorva

Rahanenä

Lahjakuuden anatomia

FIM

Omistautunut sijoittamiseen

www.fim.com

Kiasman suurponnistus ARS 06 sulkeutuu 27. elokuuta. Seitsemän kuukautta esillä ollut näyttely oli Kiasman historiassa monellakin tapaa poikkeuksellinen. Ihmisille läheiset teemat, runsas ohjelmisto, pitkä aukioloaika ja näyttelyn saama myönteinen palaute saivat kävijät liikkeelle.

ARS 06 liikutti kävijöitä

ARS 06 -näyttelyyn osallistui 40 taiteilijaa tai ryhmää 24 maasta. Ensimmäisen viikon aikana näyttelyyn tutustui 10 000 kävijää. Vappuun mennessä kävijöitä oli kertynyt jo 100 000 ja ennen loppuryntäystä, elokuun alkuun mennessä näyttelyyn ja tapahtumiin oli osallistunut 158 000 kävijää. Kaiken kaikkiaan Kiasmassa oli toukokuun alkuun mennessä käynyt kaksi miljoonaa kävijää.

Näyttelyn runsas oheisohjelmisto tarjosi uusia näkökulmia ja elävöitti näyttelyä. Työpajojen kautta yleisö pääsi mukaan taiteen tekemiseen. Ohjelmaa, esityksiä, erikoisopastuksia ja pajoja järjestettiin 128 päivänä, päivään saattoi mahtua useampikin tapahtuma. Lisäksi opastettuja kierroksia varattiin lähes 2000.

Suomalaisilta kerättiin ARS-näyttelyn aikana sekä toiveita että valituksia, molemmat osaksi teoksia. Toiveita kertyi 500, valituksia peräti 2000. Helsingin valituskuoron ilmoittautui lähes 100 jäsentä.

Näyttelyssä järjestettiin kaksi kävijätutkimusta, jotka osoittivat näyttelyn teemojen ja teosten koskettaneen kävijöitä. Tyytyväisyys näkyi koko näyttelyn saamassa palautteessa ja siitä virinnessä vilkkaassa keskustelussa. □

URB kiertueella -pajoja ohjaavat mm. Matti Pentikäinen ja Jussi Sirviö

Tee se itse, tee se yhdessä

Kiasman ja energiayhtiö Vattenfallin yhteistyöhanke URB kiertueella on saanut innoituksensa Kiasma-teatterin urbaanista festivaalista, jossa uudet ja innovatiiviset taidemuodot ja nuoret tulevat taiteilijat ovat olleet pääosassa. URB kiertueella starttaa syksyllä, ensimmäisenä kiertuepaikkana on Keski-Suomi.

URB kiertueella jatkaa valtakunnallista yhteistyötä, jonka tavoitteena on kannustaa nuoria toimimaan yhdessä nykytaiteen parissa ja rohkaista alueiden toimijoita ennakkoluulottomaan yhteistyöhön.

”Olemme luoneet URB-festivaalin aikana laajan yhteistyöverkoston, joka on mahdollistanut festivaalin kehittymisen ja säilymisen elinvoimaisena. Tätä tietotaitoa olemme nyt valmiit jakamaan valtakunnallisestikin. Alueellinen innostus on ollut suurta ja yksi tärkeimmistä tavoitteistamme, alueellisen yhteistyön kehittäminen, on käynnistynyt hienosti”, URB-festivaalin johtaja **Virve Sutinen** Kiasma-teatterista sanoo.

VALTAKUNNALLISTA YHTEISTYÖTÄ

URB kiertueella tarjoaa nuorille areenan urbaanin taiteen tekemiseen Keski-

Suomessa, Pirkanmaalla, Pohjois-Pohjanmaalla sekä Kanta- ja Päijät-Hämeessä. URB kiertueella -projektin tavoitteena on saada aikaan kohtaamisia kunkin alueen instituutioiden, muiden toimijoiden ja yksilöiden välillä, kuunnella ja ideoida yhdessä sekä lopulta toteuttaa kullekin alueelle persoonallinen työpaja- ja esitysohjelma.

”Energiayhtiönä Vattenfallille yhteiskuntavastuu on erottamaton osa kaikkea toimintaamme. Vattenfallin ja Kiasman yhteisenä tavoitteena on rohkeasti näyttää tietä yhteiskuntavastuussa luomalla nuorille mahdollisuuksia sytyttäviin uusiin kokemuksiin ja harrastuksiin. Meille on tärkeää rakentaa paikallista yhteistyötä maakunnissa, joissa meillä on vastuunamme hoitaa palvelumme energiayhtiönä”, Vattenfallin viestintäjohtaja **Anne Westersund** sanoo.

◀PETRI SUMMANEN ©JANI SALONEN ▶

Verkottamalla ja vuoropuhelulla etsitään nuorille uusia resursseja ja tarjotaan haasteita oman kotiseudun nykytaidetarjonnan ja työpajatoiminnan kehittämiseen. Samalla luodaan URB-festivaalille kansallinen verkosto. Toiveena on, että innostuksen ja luotujen yhteistyöverkostojen avulla toimintaa ja tapahtumia voidaan jatkaa paikallisin voimin myös kaksivuotisen hankkeen jälkeenkin.

KESKISUOMEEN LOKAKUUSSA

Ensimmäinen alueellinen tapahtuma järjestetään lokakuussa Keski-Suomessa Jyväskylässä, Hankasalmella, Muuramessa ja Jyväskylän maalaiskunnassa. Vuosien 2006 ja 2007 aikana URB kiertueella vierailee Pirkanmaalla, Pohjois-Pohjanmaalla sekä Kanta- ja Päijät-Hämeessä.

Keski-Suomen tapahtuma koostuu 16.–20.10. järjestettävistä neljästä työpajasta. Tanssityöpajassa tutkitaan tanssin suhdetta erilaisiin tiloihin. Osallistujat opettelevat break- ja nykytanssin alkeita yhdessä break-tanssija **Jussi Sirviön** ja hankasalmelaisen tanssitaiteilija **Inga Sipilön** kanssa. Vj-työpajassa opetellaan videomiksausta eli kahden tai useamman kuvan sovittamista videovirraksi. Vetäjinä toimivat videotaiteilijat **Jenni Valorinta** sekä **Petri Ruikka**. Kuva-taidetyöpajan lähtökohta on nuorten omassa ympäristössä, jota tarkastellaan kuvataiteilija **Karri Kuoppalan** johdolla. Lopputulos voi olla julisteiden, murali-maalauksen, graffitin toteuttamista tai installaatio. Rap-työpajassa tehdään kuoroteos, joka toteutetaan rap-vokaleilla. Ceebrolistics-yhtyeen **Matti Pentikäisen** vetämä paja on suunnattu

rap-musiikista kiinnostuneille nuorille, joita kiinnostaa tutkia miltä voisi kuulostaa yhteinen moniääninen laulu.

Kokonaisuus huipentuu lauantaina 28.10. järjestettävään yhteiseen URB kiertueella -tapahtumaan, joka kokoaa Jyväskylän, Jyväskylän maalaiskunnan, Hankasalmen ja Muuramen nuoria, urbaaneja taiteilijoita ja yleisöä. Tapahtuma esittelee työpajojen vetäjät taiteilijoina esitysten ja näyttelyiden muodossa. Näytteillä on myös Jyväskylän ympäristössä järjestettyjen visuaalisten ja esittävien taiteiden työpajojen materiaalia ja dokumentteja. Tapahtumapaikkoina toimivat Jyväskylän kaupunginteatterin pieni näyttämö ja Suoja-näyttelytila.

□ Piia Laita

URB KIERTUEELLA

Keski-Suomi

Kanta-Häme

Pirkanmaa

Päijät-Häme

Pohjois-Pohjanmaa

1 sek.

1 sek.

1 sek.

1 sek.

- 2 "Jokaisen museon profiili, se miltä museo näyttää ja tuntuu, muodostuu siitä, millaiset kokoelmat sillä on", kirjoittaa museonjohtaja Tuula Karjalainen.
- 6 Kahdeksas kokoelmanäyttely tarkastelee maiseman käsitettä nykyaiteessa.
- 9 Kiasman syksy
- 14 Jonglööri Ville Walo ja taikuri Kalle Hakkarainen tekevät uutta sirkusta.
- 18 URB kiertueella starttaa syksyllä, ensimmäisenä kiertuepaikkana on Keski-Suomi.

SEURAAVASSA NUMEROSSA

Ars Fennica Kiasmassa 14.10.2006 – 28.1.2007

Kiasma-lehti | Julkaisija: Nykyaiteen museo | Vastaava toimittaja: tiedotuspäällikkö Piia Laita 09-1733 6507 | Toimitussihteeri: tiedottaja Päivi Oja 09-1733 6534 | Verkkototeutus: verkkomediasuunnittelija Justus Hyvärinen 09-1733 6532 | Toimituksen osoite: Kiasma, Nykyaiteen museo, Mannerheimin aukio 2, 00100 Helsinki | Puh. 09-173 361, Fax 09-1733 6503 | Internet: www.kiasma.fi | E-mail: kiasma-lehti@kiasma.fi | ISSN 1455-173X | Ulkoasu ja taitto: Timo Vartiainen | Painopaikka: F.G. Lönnberg | Toimitus ei vastaa ohjelmisto-aikatauluihin tulleista muutoksista. | YHTEYSHENKILÖT | Museonjohtaja Tuula Karjalainen, Museonjohtajan assistentti Tuula Vuorio, 09-1733 6516, Fax 09-1733 6574 | Näyttelyt: intendentti Marja Sakari 09-1733 6519 | Kiasma-teatteri: tuottaja Virve Sutinen 09-1733 6511 | Yhteistyöpäällikkö Markkinointi & sponsorointi Annukka Klinge 09-1733 6653 | Ulosvuokraukset, yritys yhteistyökoordinaattori Päivi Hilska, 09-1733 6668 | Opaavaraukset: 09-1733 6509 | Kiasman Ystävät ry 09-1733 6595 | Nykyaiteen museo Kiasma kuuluu Valtion taidemuseoon